

Чукань.

Чувамъ, Полковникатъ крищи отъ зала-
га ординарецъ! слушамъ Ваше Высокобла-
городіе! Ординарецъ Чукань! Слушамъ, слу-
шамъ Ваше Высокоблагородіе. И като при-
гича той въ хаятатъ, като мя зашлюви вед-
нажъ и дваждъ, като викне тѣй слушашъ ты
каналія! Слушамъ, ще залягамъ Ваше Вы-
сокоблагородіе.—Г. Дежурный научете това
магаре на гауптвахтата! И потегляхамя и
припеха ся да мя учатъ въ двѣ прѣчки, азъ
еке, ривтунихъ, ривтунихъ, и ще залягамъ,
и слушамъ, и Ваше Благородіе, и тейко
мъщъ, и баща, помилвайтемя! ничто не по-
пага! душихамя до тогава, до кога не ся
свалихъ долу. . . . а за какво и до сега,
вървайте, незнамъ, не разбирамъ.

Беззѣбовъ.

Колко да слушаме такива дьяволщины,
е ли е похубаво да идимъ да объдваме?

Рискалова

Тѣй вуйчо! азъ забравихъ да ви река, чи
бѣдаты отъ давна е готовъ въ онази къ-
ща.

Беззѣбовъ.

Хайдете другаре мили—да идимъ.